

“Jag blev behandlad som en mördare”

Rapport om unga LVU-placerade som transporteras med Kriminalvården

Ung inlåst är ett projekt som ägs av Skyddsvärnet och finansieras av Arvsfonden.

FOTO: ANDREAS DIERNERT

Olle Eriksson och Jonas Klinteberg.

© Ung inlåst

Rapport 1

Rapporten är skriven av Olle Eriksson och Jonas Klinteberg, projektledare för Skyddsvärnets projekt Ung inlåst.

Juni, 2019

Kontakt: olle.eriksson@skyddsvarnet.se, jonas.klinteberg@skyddsvarnet.se

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning
2. Bakgrund
3. Ungas röster om Kriminalvårdens transportenhet
4. Ocpat och Justitieombudsmannen
5. Sparkrav på transportenheten oroar
6. Avslutande kommentar

1. Inledning

Barn och unga som omhändertagits av socialtjänsten transporteras idag med Kriminalvårdens nationella transportenhet till och från ungdomshem och domstolar.

Vi har tagit del av många historier där unga vittnar om långa resor med övernattningar på häkten och fängelser. Det förekommer att de har handfängsel och i vissa fall även midjefängsel och fotfängsel. Det förekommer att de reser tillsammans med dömda vuxna som ska transporteras till fängelser.

Syftet med den här rapporten är att lyfta ungas upplevelser av att transporteras av Kriminalvårdens nationella transportenhet. Vi fokuserar i rapporten på unga som har omhändertagits enligt LVU, lagen om vård av unga.

“Jag blev behandlad som en mördare”, säger Maja som 15 år gammal transporterades med midjefängsel tillsammans med vuxna.

17-åringe Lukas fick ett akut LVU och skulle transporteras till ett ungdomshem. På vägen stannar transporten till på högsäkerhetsanstalten i Saltvik.

“Jag förstod ingenting och blev orolig. Tänkte shit, är det här jag ska vara?”.

Våra insamlade vittnesmål styrks av Opcat-protokoll från Justitieombudsmannens inspektioner på anstalter, häkten, ungdomshem och transportenheten.

Att barn och unga som omhändertagits av samhället transporteras tillsammans med dömda vuxna är skadligt för de unga. De upplever ett starkt obehag och en enorm ut-satthet och riskerar trauman.

Vissa av dessa unga riskerar dessutom att stärkas i sin kriminella identitet genom kontakter med vuxna kriminella och genom att vistas i fängelser och häkten.

2. Bakgrund

Vi som gör den här rapporten heter Olle Eriksson och Jonas Klinteberg och är projektledare för Ung inlåst som ägs av Skyddsvärnet och finansieras av Arvsfonden.

Under drygt fyra års tid har vi arbetat med unga LVU- placerade på ungdomshem som drivs av Statens institutionsstyrelse (SiS).

Vi föreläser bland annat om vilka rättigheter de unga har. Vi har även samtalsgrupper där de unga uppmuntras att reflektera kring sin situation, vad som är bra och dåligt med att vara tvångsvårdad etcetera. Under dessa samtal med hundratals tvångsomhändertagna unga har frågan om transporter till och från ungdomshem dykt upp. Mer om det i kapitlet ”Ungas röster om Kriminalvårdens transportenhet”.

Statens institutionsstyrelse (SiS)

Varje år placeras över 1 000 barn och unga på SiS ungdomshem. SiS bedriver tvångsvård av unga och har 23 ungdomshem med 700 platser runt om i landet. SiS har låsta avdelningar och befogenhet att exempelvis isolera, genomföra kroppsvisitationer och ta urinprov på placerade barn och unga. Medelåldern för både pojkar och flickor är runt 16 år. De flesta är mellan 12-20 år. Det finns ingen nedre gräns för hur gammal man måste vara för en placering på SiS. Maxåldern är 21 år. De flesta unga har missbruksproblem, självskadebeteenden och/eller kriminalitet i bagaget.

LVU

LVU står för lag med särskilda bestämmelser om vård av unga och är en så kallad skyddslagstiftning där den unges behov av vård står i centrum. LVU ger myndigheter rätt att tvångsomhänderta en person under 20 år.

Drygt 1 000 barn och unga som fått LVU placeras varje år på ungdomshem som drivs av SiS.

Transporterna till och från SiS ungdomshem sköts av olika aktörer: SiS själva, polis och Nationella transportenheten (NTE). I undantagsfall transporteras den unga av socialtjänsten eller av anhöriga.

NTE

Kriminalvårdens nationella transportenhet (NTE) kör årligen tiotusentals personer till och från anstalter, häkten, psykiatri och Statens institutionsstyrelse.

Beställare av dessa transporter är landsting och regioner, Migrationsverket, Polisen, socialnämnder, Statens institutionsstyrelse och Säkerhetspolisen.

Dessa beställare begär en handräckning. En sådan begäran får göras om personen i fråga är frihetsberövad och under uppsikt på till exempel en institution, förvar, vårdinrättning eller annan plats avsedd för att upprätthålla frihetsberövande.

Sedan en lagändring i april 2017 har NTE fått en stor ökning av beställda transporter av frihetsberövade. 2018 gjordes över 66 000 transporter, lokala kriminalvårdstransporter undantagna. 2016 var det 50 000 transporter.

<https://www.kriminalvarden.se/globalassets/publikationer/ekonomi/kriminalvarden-arsredovisning-2018.pdf>

Sidan 134.

Transporterna sker med större bilar eller minibussar. Det är ofta en förare och en eller två personal i transporten. Mellan bakre och främre passagerarplatserna sitter ett transparent, plexiglas-liknande skydd.

3. Ungas röster om Kriminalvårdens transportenhet

Följande vittnesuppgifter har vi, Ung inläst, insamlat under våren 2019. Berättelserna kommer i huvudsak från de ungdomar vi träffat och arbetat med ute på SiS ungdomshem. Ett par av berättelserna kommer även från personer som kontaktat oss efter att vi i sociala medier efterlyst röster från personer som åkt i dessa transporter. Samtliga namn är fingerade.

Lucas, 17 år:

17-åriga Lukas greps för narkotikabrott och kördes av polisen till arresten i Örebro. Morgonen därpå kom Kriminalvårdens transport och hämtade honom. Han hade fått akut LVU och skulle till ett SiS-hem i Kalix.

“Vi åkte först till polishuset i Sandviken där jag fick byta till en polisbil. Jag blev sen körd till högsäkerhetsanstalten i Saltvik. Jag förstod ingenting och blev orolig. Tänkte shit, är det här jag ska vara?”

Lukas frågade poliserna varför de var på Saltviksanstalten och om det var någon gammal dom som hade gett honom fängelse utan att han visste något. Men poliserna förklarade att han bara skulle sova där en natt och sedan åka vidare nästa dag.

“Jag fick sitta i ett rum i två timmar innan fängelsevakterna nakenvisiterade mig. Efter det blev jag insläppt på anstalten. Det var en korridor och i den stod en mat-vagn. Det serverades middag.”

Lukas ställde sig bakom en fånge som stod och tog mat. Fången var en man i 35-årsåldern och de småpratade lite.

“Han frågade hur gammal jag var och vad jag gjorde där. Sen gick vi in i varsin cell och sågs inte mer.”

Dagen efter dröjde det ända till lunch innan Lukas fick åka vidare. Under den reserande delen av resan blev det ingen mat utan det enda som erbjöds Lukas var lite frukt innan han var framme sent på kvällen i Kalix.

Maja 15, år:

15-åriga Maja hade LVU och var placerad på ett ungdomshem. När hon skulle på rättegång rörande ringa narkotikabrott kördes hon av kriminalvårdens transporter genom Sverige. Med i bilen satt två vuxna kvinnor varav den ena skulle på rättegång.

“Kriminalvårdens personal var fruktansvärt otrevlig. Vi sa inte ett ord på hela resan och de behandlade mig som om jag var en dömd mördare.”

Maja fick under sin resa övernatta på ett häkte och de stannade även till vid högsäkerhetsfängelset Saltvik där hon låstes in i en cell i flera timmar.

“Det var väldigt obehagligt, klaustrofobiskt och paniken smög sig på.”

Väl framme vid rättssalen fick Maja bära midjefängsel.

“Det kändes som jag var livsfarlig.”

Toivo, 19 år:

19-årige Toivo hade fått LVU och kördes till SiS-ungdomshem av Kriminalvårdens transport. Med i transporten satt det vuxna fångar som skulle till olika fängelser.

“Det kändes inte bra och jag funderade på varför jag som ung skulle blandas ihop med äldre fångar. Det sänder inte ut några bra signaler och jag tänkte att om några år är det jag som ska åka till fängelset.”

Noor, 15 år:

15-åriga Noor var placerad på ett HVB-hem då hon blivit utsatt för hedersvåld av sin pappa. Efter ett suicidförsök omhändertog polisen henne och körde henne till arresten i Borlänge. Hon skulle övernatta där innan Kriminalvårdens transport skulle hämta och köra henne till ett SiS-ungdomshem utanför Nyköping.

”Polisen bad mig att ta av mig mina kläder och slöja och gav mig jättestora grå mjukiskläder”

När Noor förklarade att hon inte ville ta av sig sina kläder framför de manliga poliserna så berättade de att det var två kvinnliga kollegor som skulle närvara.

”Det kändes lite bättre men var fortfarande jobbigt i och med att jag aldrig träffat de där kvinnorna tidigare”

Noor blev införd i en cell med brits på väggen. På britsen låg en gul galonmadrass. För övrigt var cellen helt tom förutom en dricksfontän och en knapp där man kunde ringa på till vakterna.

”Jag förstod faktiskt inte varför jag skulle sova i den där cellen, jag har ju aldrig begått något brott och började ifrågasätta. En polis som verkade bestämma sa att det var fullt i alla andra celler och därför skulle jag sova där. Jag förstår verkligen inte varför de inte bara ringde socialjouren.”

Noor fick sen sitta i cellen i ungefär 20 timmar innan transporten kom.

”Jag var vaken hela natten och grät precis hela tiden. Ett par gånger ringde jag på efter

vakten men hon kom aldrig in till mig utan öppnade bara en liten lucka i dörren och sa åt mig att ta det lugnt och försöka sova”.

Innan de skulle åka iväg med transporten så sa en av personalen åt Noor att hon skulle passa på att gå på toaletten då de hade en lång resa framför sig och att det inte fanns möjlighet att stanna.

”Är du kissnödig och kissar på dig så kommer vi inte att stanna, sa hon åt mig. Hon lät väldigt otrevlig”.

Rebecca, 16:

16-åriga Rebecca hade LVU och kördes av Kriminalvårdens transporter mellan två SiS ungdomshem när en manlig personal i 35-årsåldern börjar flörta.

”Han sa att en så fin flicka som jag inte borde sitta där.”

“Jag är ju rätt hårdhudad och tyckte mest synd om honom som betar sig så mot en tjej i handfängsel. Självklart kände jag att jag var i en utsatt situation, man var inte kaxig direkt utan försökte mest visa ointresse.”

Och slutligen, ett vittnesmål från andra hållet:

Markus, 28:

28-åriga Markus var misstänkt för väpnade rån och skulle åka mellan Karlskogaanstalten och tingsrätten i Helsingborg. Hans första stopp var häktet i Jönköping där han skulle äta lunch och byta transport.

”När jag hoppade in i den nya transporten såg jag att det satt en ung tjej där. Vi satt på varsitt säte med en plexiglasruta mellan oss men trots det gick det att prata med varandra”.

Det visade sig att tjejen som var 19 år hade rymt från ett HVB-hem och nu skulle till ett SiS-hem i Skåne. Markus och tjejen småpratade under hela resan och det slutade med att de bytte adresser och bestämde sig för att brevväxla.

”Vi skrev väl ett par brev men när hon frågade om jag kunde fixa droger till henne kände jag att jag inte ville brevväxla mer. Jag hade andra ambitioner och ville bli drogfri”.

4. Opcat och Justitieombudsmannen

Våra vittnesmål styrks av det som framgår i många olika Opcat-protokoll. Opcat står för Optional Protocol to the Convention against Torture och är den engelska förkortningen av tilläggsprotokollet till FN:s tortyrkonvention. Länder som anslutit sig till protokollet har förbundit sig att inrätta ett nationellt besöksorgan som regelbundet besöker platser där personer kan hållas frihetsberövade. I Sverige har Justitieombudsmannen (JO) tilldelats detta uppdrag.

Opcat-inspektioner är en del av JO:s uppdrag för att förebygga tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av frihetsberövade personer.

Nedan följer valda delar från olika Opcat-inspektioner genomförda 2018-2019.

15-årig flicka inlåst i 2,5 dygn i väntan på transport:

Från en Opcat-inspektion av Polismyndigheten, polisregion Bergslagen, arresten Borlänge den 5 och 6 mars 2019 visar dokumentationen att åtminstone 20 ungdomar som omhändertagits enligt LVU hade placerats i arresten i väntan på transport. I flera fall hade den unge fått vänta i arresten i mer än två dygn. Den person som var yngst är en flicka född 2004 som fyllde 15 år samma dag som hon togs i förvar. Vid samtal med arrestpersonalen gav de uttryck för att det inte kändes bra att låsa in så unga personer. Flickan var inlåst i arresten i 2,5 dygn.

http://www.jo.se/Global/NPM-protokoll/NPM-protokoll%20O_13-2019.pdf

Sidan 6-7.

”Det förekommer olämpliga transporter”:

Från en Opcat-inspektion av Kriminalvården, häktet Saltvik och Nationella transportenheten, den 14 augusti 2018, hittar vi också Kriminalvårdspersonal som är kritiska. Personalen uppger att ”det finns brister i planeringen av transporter, och det förekommer olämpliga samtransporter. Det har förekommit att en av Migrationsverket förvarstagen person har transporterats tillsammans med en 13-årig flicka som ska till ett LVU-hem. En transportbesättning har vid ett annat tillfälle erbjudit sig att köra en 15-åring direkt till slutdestinationen utan övernattning i häktet. Vid kontakt med transportplaneraren konstaterades att eftersom ungdomen tidigare hade övernattat hos Polismyndigheten bedömdes en övernattning hos Kriminalvården vara godtagbar. Synpunkter har förts fram till planeringsgruppen om olämpliga klientsammansättningar men transportpersonalen upplever inte att problemen tas om hand i verksamheten”.

Personalen menar även att ungdomar som är 15 år och yngre borde få åka raka vägen till sin slutdestination.

”De borde överhuvudtaget inte låsas in i en arrest eller ett häkte för transportuppehåll. Frihetsberövade inom psykiatrin borde transporteras ensamma. Det borde även omhändertagna ungdomar med stöd av LVU göra, men det förekommer att de får samåka med intagna av Kriminalvården. När det gäller själva färden fanns det tidigare en rekommendation om att en resa fick pågå som längst i fem timmar utan paus. Sådana regler finns inte längre. Ibland kan de färdas i sex timmar utan lunch. Långa körningar utan pauser sätter passagerarnas och personalens säkerhet på spel”.

I rapporten står även att ”vid samtal med en intagen som var 17 år och befann sig på häktet i Saltvik kom det fram att han var under transport från Skåne med destination Kalix. Han uppgav att förr kunde en transport ske med flyg men nu körs han i bil hela vägen, vilket han tyckte var konstigt. Han var intagen för övernattning i häktet Saltvik och det var den andra övernattningen på resan. Den första natten var han i häktet Örebro. Måltidsuppehåll ägde rum i häktena Jönköping och i Gävle innan han kom till häktet Saltvik. Han uppgav att han ibland har fått bära fängsel, exempelvis när han hämtades på ungdomshemmet, men efter det första måltidsuppehållet behövde han inte bära fängsel längre. Det var tråkigt att sitta ensam i bilen under transporten. Personalens bemötande varierar, han uttryckte det som att det är många olika slags människor som valt att arbeta med transporter. Det har varit olika rutiner för kroppsvisitering vid de häkten som han har gjort uppehåll i, t. ex. i Gävle visiterades han inte alls, men i Saltvik visiterades han och fick byta kläder. Eftersom han kom fram sent på eftermiddagen till häktet Saltvik fick han inte röka eller komma ut vilket var jobbigt. Han hade begärt att få kontakta familjen vid ankomsten till häktena Örebro och Saltvik där han skulle övernatta. Personalen nekade honom dock möjligheten att ta en sådan kontakt. Han förde fram att familjen inte vet var han befinner sig. Kriminalvården svarade att han får ringa när han kommer fram till ungdomshemmet. Under transporten äter personalen mellanmål i bilen. Han förstår att de behöver det, men det känns konstigt att själv inte få något. Under långa resor blir han hungrig men får ingenting, inte ens vatten. Det borde finnas färdkost t.ex. vatten och banan. Denna dag fick han ingen frukost när han lämnade häktet Örebro och han har bara fått två mål mat under dagen, lunch i häktet Gävle och middag i häktet Saltvik. Han uppgav att han hade varit konstant hungrig under transporten”.

<http://www.jo.se/Global/NPM-protokoll/NPM-protokoll%205266-2018.pdf>

Sidan 6-8.

Ungdomar beläggs med midjefängsel:

Saxat ur en Opcat-inspektion av Statens institutionsstyrelse, ungdomshemmet Sundbo, den 6 och 7 november 2018:

“I samtal med ungdomar kom det fram att flera av dem varit belagda med hand- och midjefängsel i samband med att de transporterades av Kriminalvården. I ett fall hade ungdomen även varit belagd med fotfängsel. En ungdom (17 år gammal) som omhändertagits med stöd av LVU berättade att han hade frihetsberövats av polisen och förts till häktet Östersund där han fick övernatta. Han bad häktespersonalen om att få ringa till sin mamma, men nekades detta. Dagen efter transporterades han av Kriminalvården till häktet Saltvik (Härnösand) där han gjorde ytterligare en övernattningsnatt. Den tredje dagen transporterades han till häktet Gävle där han gjorde ytterligare en övernattningsnatt. Dagen efter transporterades han slutligen till ungdomshemmet. Han gavs inte möjlighet till utomhusvistelse i samband med uppehållen i häktena. Han fick klä av sig naken vid ankomsten till varje nytt häkte.”

<http://www.jo.se/Global/NPM-protokoll/NPM-protokoll%207107-2018.pdf>

Sidan 14.

Personal saknar rätt kompetens:

I en Opcat-inspektion av Kriminalvården, häktet Kronoberg och Nationella transportenheten, den 2–4 maj 2018 konstaterar JO att “det är mycket bekymmersamt att Kriminalvården har organiserat sin transportverksamhet på ett sätt som innebär att transporter i vissa fall inte kan genomföras eller utföras av personal som saknar rätt kompetens”.

<http://www.jo.se/Global/NPM-protokoll/NPM-protokoll%202643-2018.pdf>

Sidan 1.

Vuxna och barn behandlas på samma sätt:

Saxat från en Opcat-inspektion av Kriminalvården, häktet Örebro och Nationella transportenheten, den 12 och 13 februari 2018:

“En kriminalvårdare uppgav att det inte är någon skillnad i rutinerna när unga personer transporteras, eftersom de också låses in vid uppehåll någon eller några timmar”.

Från samtal med personalen framkom även att de ansåg att:

“det vore bättre om ungdomar och missbrukare i större utsträckning kunde övernatta på behandlingshem istället för i häkten. En annan förbättring vore om färre personer åkte i varje fordon för att undvika onödiga uppehåll”.

<http://www.jo.se/Global/NPM-protokoll/NPM-protokoll%20750-2018.pdf>

Sidan 9.

5. Sparkrav på transporttjänsten oroar

Kriminalvården bedömer att antalet transporter kommer att öka med ett par tusen under de nästföljande tre åren.

<https://www.kriminalvarden.se/globalassets/publikationer/ekonomi/kriminalvarden-budgetunderlag-2020.pdf>

sidan 23.

- Myndigheten har under de senaste åren fått fler intagna i häkten och på anstalter och det råder nu akut platsbrist.
- Myndigheten beräknar att inflödet kommer att tillta de närmaste åren.

I Kriminalvårdens Budgetunderlag 2020, skriver generaldirektören Nils Öberg att de stora och ökande transportvolymerna ”förutsätter en transportorganisation av ett helt annat slag än den myndigheter har idag. Kostnaderna för detta är cirka 500-600 miljoner kronor om året. Ett omfattande effektiviserings- och besparingsarbete har inletts för att inom tre år anpassa myndighetens verksamhet och ambitionsnivå till de, av regering och riksdag, angivna ekonomiska ramarna”.

I rapporten begär Kriminalvården ett tillskott i budgeten rörande transportverksamheten:

”Kriminalvårdens ackumulerade kostnader för det utökade transportuppdraget vid ingången av 2019 är 139 miljoner kronor, varav hälften är ofinansierat. Myndigheten kommer därför att minska transportorganisationen till en betydligt lägre nivå”.

<https://www.kriminalvarden.se/globalassets/publikationer/ekonomi/kriminalvarden-budgetunderlag-2020.pdf>

sidan 1.

Vi oroas över Kriminalvårdens kapacitet

Myndigheten har ett växande antal klienter i anstalt och häkte, akut platsbrist, allt fler transporter och är samtidigt under ekonomisk press. Vi oroas över vad sparbehov och effektiviseringar får för konsekvenser rörande barn och unga som transporteras med Kriminalvården. Vi oroas över att detta kan innebära att samtransporterna med unga och vuxna kommer att öka. Vi oroas också över att vistelser och övernattningar på häkten och anstalter kan komma att öka.

6. Avslutande kommentar

Vi är övertygade om att det är skadligt för de unga att åka i transporter tillsammans med vuxna då de dels kan knyta kontakter med äldre kriminella som senare kan komma att utnyttja dem på olika sätt. Men även då denna typ av samtransport får ungdomarna att identifiera sig med de äldre fångarna och tro att de förtjänar att vistas i dessa miljöer. De stärks i sin kriminella identitet.

Vi är övertygade att unga personer som är isolerade och sover över i arrester, tillnyktringsceller och häkten bryts ner psykiskt. När man befinner sig på SiS så får en ungdom som max vara isolerad i fyra timmar men ungdomar vittnar om att de blivit isolerade betydligt längre perioder på häkten och anstalter, under transporterna.

Vi vet inte i vilken omfattning samtransporter med vuxna och vistelser på fängelser och häkten under transporttiden sker. Men att det överhuvudtaget förekommer anser vi är djupt problematiskt.

Ung inlåst kräver:

- *Sluta transportera unga och vuxna tillsammans.*

Vi anser att det bästa för LVU-placerade barn och unga är att Kriminalvården omedelbart slutar transportera dem tillsammans med vuxna.

Vi anser även att det bästa för LVU-placerade barn och unga är att Kriminalvården omedelbart slutar transportera dem till häkten och fängelser.

Användandet av handfängsel, midjefängsel och fotfängsel bör begränsas så långt det går. Av våra vittnesmål och Ocpat-inspektionerna att döma sker detta i betydligt större utsträckning än vad som krävs.

- *Genomför en lagändring*

Det finns idag ingen lagstiftning som hindrar den typ av transporter vi har beskrivit i rapporten. Vi kräver därför att det skrivs in i lagstiftningen att unga med LVU inte får samtransporteras med äldre personer och att man slutar göra stopp för lunch, övernattningar och transportbyten på Kriminalvårdens inrättningar.

- *Följ Barnkonventionen*

2020 blir Barnkonventionen svensk lag. Vi menar att Kriminalvårdens transporter av unga inte är förenliga med Barnkonventionen.

I Barnkonventionen slås bland annat fast att barn ska skyddas mot psykiskt våld, vanvård, försumlighet och att barn som omhändertagits ska behandlas väl och att frihetsberövande endast får användas som en sista utväg. Vi vill hänvisa specifikt till artikel 20, 25 och 37:

Artikel 20: "Barn som av olika anledningar inte kan bo kvar i sin hemmiljö har rätt till skydd och stöd från staten".

Artikel 25: "Varje stat ska regelbundet se till att ett barn som är omhändertaget av myndigheter behandlas väl".

Artikel 37: "Barn ska inte utsättas för tortyr, annan grym behandling, bestraffning eller dödsstraff. Frihetsberövande av ett barn ska ske i enlighet med lag och får endast användas som en sista utväg och för kortast lämpliga tid".

Ett förslag - SiS sköter transporterna bättre

Vi vill avsluta med ett förslag.

Ett bättre alternativ till dagens transporter vore om SiS hade en egen transporttjänst och skötte alla transporter för sina barn och ungdomar. På så vis kunde alla samtransporter med vuxna undvikas, likaså stopp och övernattningar på häkten och fängelser. Eventuella övernattningar och stopp skulle i stället ske på SiS ungdomshem som finns utspritt runt om i landet. SiS har kunskap om denna grupp och personal som känner barnen och ungdomarna kan åka med i transporter vilka skulle medföra större trygghet och säkerhet för de unga.